

D'n Doper

Jaargang 8, nummer 3, Sept. 2023

**In gesprek met...
Gerald van Huisseling**

Colofon:

Verschijnt 4 keer per jaar

Redactie:

René Lamers (hoofredacteur)

Hans Meijer (eindredacteur)

Yvonne Bosch

Jo Bruks

Email redactie:

info@heiligejohannesdedoper.nl

Volgende nummer:

12 december 2023

Kopijdatum:

28 november 2023

Deze uitgave kunt u ook
bekijken op onze website:

www.heiligejohannesdedoper.nl

Wilt u adverteren in ons parochieblad?

U kunt dit aangeven bij info@heiligejohannesdedoper.nl.

Locaties: Schaijk- Reek | Herpen-Koolwijk | Ravenstein-
Huisseling-Neerlangel-Deursen-Dennenburg-Demen-Dieden |
Overlangel-Neerloon-Keent.

Secretariaat:

Parochiecentrum Pastoor van Winkelstraat 1 5374 BG Schaijk.

Telefoon: 0486 - 461220.

Email: finadministratie@heiligejohannesdedoper.nl

IBAN: NL 49 RABO 0146 3029 15

Openingstijden:

Dinsdag tot en met vrijdag: 09.00 uur - 12.00 uur.

Uitvaarten:

Centraal aanmeldpunt uitvaarten:

Pastoor J. Grubben | 06 - 33668615

Ziekenzalving:

Voor de ziekenzalving kunt u contact opnemen met
pastoor J. Grubben of pastor R. Raaphorst.

Dopen - Huwelijken - Jubilea:

Verzoeken hiertoe kunt u richten aan het Parochiecentrum te
Schaijk. Bovenstaand de contactgegevens.

Opgeven van misintenties:

Schaijk: 0486-461220 | di. tm vr. 09.00 - 12.00

Herpen: 0486-411424 | ma. tm vr. 09.00 - 12.00

Ravenstein: 06-48648827 | ma. en wo. 09.00 - 12.00

Neerloon: 06-27857773 | ma. tm vr. 09.00 - 12.00

Bestuur**Parochie H. Johannes de Doper:**

Pastoor J. Grubben voorzitter

Dhr. E. Willems secretaris

Dhr. P. Swinkels penningmeester

Dhr. H. Boot

Voorkant

Gerald van Huisseling

Pastoraal Team

Pastoor J. Grubben | 06 - 33668615

Email: pastoor@heiligejohannesdedoper.nl

Pastor P. Raaphorst | 06 - 22845534

Email: praaphorst@hotmail.com

Diaken R. Lamers | 06 - 12428322

Email: reelstca@gmail.com

Website:

www.heiligejohannesdedoper.nl

IN DIT NUMMER

03 Woord van de pastoor

06 In gesprek met...

18 De week van...

22 De WJD met...

28 Alpe'HuZes

Voorwoord

Installatie pastoor Jacques Grubben

Velen van ons hebben al kennisgemaakt met onze nieuwe pastoor, want de afgelopen maanden was hij al op veel plaatsen in onze parochie om voor te gaan in een viering en parochianen te ontmoeten.

Op **zondag 1 oktober** wordt de pastoor officieel geïnstalleerd tijdens de plechtige H. Mis in de kerk van Schaijk. De mis begint om 9.30 uur en iedereen is van harte uitgenodigd om daarbij aanwezig te zijn. De gezangen worden verzorgd door Cordaad en het Herenkoor van Schaijk.

Op weg en onderweg

Het is goed om er af en toe even tussenuit te gaan. Op weg en onderweg kom je in een andere omgeving, ontmoet je andere mensen en maak je kennis met een andere cultuur.

In dit nummer drie verhalen over bijzondere tochten.

Diaken René Lamers ging als bisschoppelijk gedelegeerde voor Jong Bisdom Den Bosch mee naar Lissabon waar de Wereld Jongeren Dagen 2023 werden gehouden. Een intensieve en inspirerende reis met tussenstops in Taizé, Barcelona en Toledo, waarbij de jongeren regelmatig de vraag kregen voorgelegd: 'Welke (geloofs)weg wil jij gaan?'

Thijs en Wilma Toonen uit Schaijk begonnen in Lissabon en liepen dit voorjaar de aloude pelgrimsroute naar Santiago de Compostella. Het was al jaren hun wens om deze tocht te maken en besloten dat nu te doen en niet te wachten tot hun pensioen. In totaal hebben ze ruim 800 kilometer gelopen in zes weken tijd, maar het was een geweldige reis om nooit meer te vergeten.

Antoon, de man van ons redactielid Yvonne, werd gevraagd als trainingsmaatje voor 'Alpe d'HuZes'. Zij heeft zich daarbij aangesloten en heeft nu zelf ervaren hoe bijzonder deze tocht is, waarbij alle deelnemers hetzelfde doel hebben: zoveel mogelijk geld inzamelen voor kankeronderzoek. Heel bijzonder dat zij na afloop zelf aan den lijve heeft ervaren wat het is om geconfronteerd te worden met die ziekte. Wij wensen haar beterschap en heel veel sterkte.

Hans Meijer

Woord van de pastoor...

‘Met de neus in de boter vallen’, zo luidt een bekend Nederlands spreekwoord. Zo heb ik de eerste maanden in onze parochie ervaren. Ik ben daar heel dankbaar voor.

Begin juni vond voor de eerste keer een ‘parochiesafari’ plaats waaraan jong en oud deelnam. Een geweldig initiatief van de werkgroep Familiepastaat om de verrassende veelkleurigheid van onze parochie te laten zien.

Met een ludiek treintje werd er van dorp van naar dorp getrokken alwaar de reizigers, waaronder ikzelf, een mooie ontvangst en of een leuke activiteit te wachten stond. Tegelijkertijd was er gelegenheid om mij als pastoor (beter) te leren kennen. Een van de activiteiten, ‘het waterspel’ met de kinderen, het was immers behoorlijk warm, staat mij op het netvlies gebrand. Wat hebben zij en ook wij genoten. Dank aan allen die deze dag tot een groot feest hebben gemaakt. Ik heb de lijn van kennismaking met parochianen doorgetrokken door met regelmaat op mijn fiets op huisbezoek te gaan. Kent u iemand die een bezoekje van de pastoor op prijs zou stellen, laat het dan even weten!

Eind juli ging onze diaken René Lamers mee met een groep van zo'n 60 jongeren uit ons bisdom op een andersoortige safari, de Wereldjongerendagen in Lissabon. Een kleurrijk festijn van meer dan een miljoen jongeren waaraan ook een parochiaan deelnam. En ik spreek uit ervaring, want ooit mocht ik als begeleider en oudere jongere deelnemen aan de Wereldjongerendagen in Keulen. Een gebeurtenis om nooit te vergeten. Elders in Den Doper leest u daar meer over.

Inmiddels is de stuurgroep voor het Familiepastoraat ook weer gestart. Eens per maand vindt er op de 1e zondag van de maand om 11.00 uur een heilige Mis plaats voor het gehele gezin in onze kerk in Huisseling.

Op een aantal momenten door het jaar heen vinden er in dit verband ook activiteiten plaats in een aantal andere kerken van onze veelkleurige parochie.

Eenheid in verscheidenheid, noemen wij dit. Tevens zijn wij als werkgroep met de leiding van de basisscholen in Schaijk, Reek en Deursen in gesprek om op een aantal momenten, zoals rond Kerstmis en Pasen, een activiteit te organiseren. U hoort daar ongetwijfeld meer over...

Een ander heugelijk feit is dat wij Peter Swinkels uit Ravenstein bereid hebben gevonden om als penningmeester toe te treden tot het parochiebestuur. Hij heeft een jarenlange ervaring, net zoals ik maar op een andere manier, in de bancaire sector. Op een later ogenblik zal hij zich voorstellen in D'n Doper. De verdere bezetting van het bestuur heeft onze nadrukkelijke aandacht, waarbij een goede vertegenwoordiging van de gehele parochiegemeenschap de insteek is.

Pastoor Jacques Grubben

In gesprek met...Gerald van Huisseling

“Geef de jongeren de kans om zichzelf te zijn.”

Het is prachtig weer en we gaan buiten onder het afdak zitten, zodat we geen last hebben van de zon. Gerald was verrast dat we hem vroegen voor een interview, maar stemde toch toe met het idee van: “We zien wel wat en hoe”.

Monteur van landbouwmachines

“Ik ben geboren en getogen in Dieden en zag het levenslicht in de woning bij het fruitbedrijf, twee huizen terug op 1A, waar mijn jeugd begon. Later zijn mijn ouders en ik verhuist naar 1B, net ernaast, en nu wonen we met ons gezin op 1 C, weer net ernaast.

Ik ben het eerste jaar naar de lagere school gegaan in Deursen en daarna naar het speciaal onderwijs in Oss, waar ik de rest van de lagere school heb afgemaakt.

Daarna ben ik verder gaan leren in Oss op de scholengemeenschap de Ruivert.

Ik wilde altijd al boer worden, maar ik ben toch de metaal in gegaan en heb er

ook mijn emplooi gevonden. Toen ik geslaagd was voor de lts, ben ik vier dagen in de week gaan werken en een dag naar de streekschool in Den Bosch voor mijn opleiding als monteur van landbouwmachines. Met dat diploma op zak werd ik tweede monteur. Ik heb in Roermond verder geleerd voor eerste monteur en tijdens mijn werken heb ik nog tal van cursussen gevolgd om bij te blijven in de techniek, die steeds vernieuwt.”

Wijze lessen

“Ik zeg altijd: als je iets wilt, dan kan dat. Ieder mens heeft altijd wel ergens kwaliteiten voor, maar je moet ook de wil hebben om er iets mee te doen.

Tijdens mijn werk heb ik ook stagiaires begeleid en die geef ik ook deze leefregels en wijsheid mee. Ik heb gewerkt bij landbouwmechanisatie bedrijven op verschillende plaatsen hier in de buurt: Tiel, Horssen, en later St. Hubert. In 2000 kwam ik bij een bedrijf in Nijmegen waar ik nu nog werk, hoewel het bedrijf inmiddels gesplitst is en zich heeft gevestigd in Ravenstein waar ik nu ook werk sinds 2000. Het hele pakket omvat motoren van trekkers, tuinbouwmachines, scheepsmotoren, brandblusmotoren, puinbreekinstallaties, kortom alles wat dieselmotoren betreft. Hiervoor ben ik ook veel op weg met de auto en daardoor wel eens wat later thuis.”

Vrije tijd

“Ik drum al vanaf mijn 10e jaar bij Dedico, waar ik ook in het bestuur heb gezeten.

Tevens ben ik lid van de K.P.J. (Katholieke Plattelands Jongeren) in Megen, de enige afdeling hier in de buurt waar ik samen met mijn zoon op zondag aan handbal doe. Het heet wel plattelandsjongeren, maar de meeste leden zijn wel wat ouder. Daarom ben ik wel blij dat de kerkdienst bij ons niet op zondag is maar op zaterdag.

Verder ben ik penningmeester van de Dorpsraad en hierdoor heb ik ook veel contacten.

De Dorpsraad fungeert als tussenpersoon tussen gemeente en inwoners. Daarnaast ben ik ook lid van de locatieraad van onze kerkgemeenschap en op mijn werk ben ik nog voorzitter van de Ondernemingsraad. Alles bij elkaar is het wel wat veel en dat is mijn handicap: ik kan moeilijk nee zeggen. Men zegt vaak dat vrijwilligerswerk veel tijd kost en dat is wel zo, maar je haalt er ook veel voldoening uit en krijgt er veel connecties mee. Je krijgt ook heel veel informatie die je op andere vlakken weer kunt gebruiken. Maar voor het thuisfront is het wel eens lastig om veel weg te zijn.

Jarenlang heb ik ook in de Raad van elf gezeten. Leuk om te doen, maar na elf jaar heb ik het stokje overgegeven aan een jongere generatie. De jeugd moet de kans krijgen om met nieuwe ideeën ook andere jongeren te inspireren om bij de club te komen.

Mijn muzikale interesse betreft niet alleen Dedico, maar ik ga ook graag naar metal concerten. Dat vind ik prachtig en ik kan daar echt van ontspannen. Muziek die ik ook vaak op de fiets of onderweg in de servicebus aan heb staan".

Gelovige opvoeding

Van thuis uit zijn we echt gelovig opgevoed, vooral van mijn vaders kant. We hadden tantes en een oom die in de missie werkzaam waren en daar krijg je ook het nodige over mee. Toen mijn vader in 1999 overleed is het kerkgaan wel minder geworden, de drijvende factor was weggefallen en dan moet je jezelf pushen.

Of je nou gelooft of niet, er is geen goed of fout. Als je maar handelt in de geest van Jezus, dan is het goed. Dat is ook wat we moeten uitdragen: geef elkaar de ruimte en kansen, in ieder mens zit wel wat goeds."

Weer in de kerk

"Mijn tante Sjaan had al vaker gevraagd of ik wat voor de kerk kon gaan doen, maar ik had het toen nog veel te druk met werk, Dedico, enz. Toen ik gestopt was met het bestuur van Dedico, heeft ze me weer gevraagd om ome Antoon, die koster is, mee te helpen als hij een keer niet kon. Zo ben ik eigenlijk weer bij de kerk betrokken geraakt. We doen het kosterwerk nog steeds samen."

Belang van het geloof

"Ik ben van mening dat we het geloof steeds meer nodig hebben. Er komt tegenwoordig zoveel op je af via de media en alles moet meer, alles moet luxer en steeds meer hurry up.

In je werk moet je jezelf steeds verantwoorden wat wel goed is, maar er is geen mogelijkheid om fouten te maken. Als er geen fouten gemaakt mogen worden is er ook geen verbetering mogelijk. Van fouten kun je leren. In het geloof worden ook fouten gemaakt, worden geboden overtreden, net zoals in het dagelijkse leven. Als je hiervan spijt hebt, krijg je vergeving en leer je ervan om het beter of anders te doen. Naar mijn mening moet er wel wat veranderen in de kerk, wil men de jongeren nog enthousiast maken voor het geloof. Geef de jongeren de kans om zichzelf te zijn in het kerkgebeuren en in het geloof. Dat is belangrijk voor hen. In de bijbel staan voorbeelden genoeg dat je open moet staan voor anderen en ze in hun waarden moet laten."

In gesprek met...Gerald van Huisseling

Geloof uitdragen

“Er is al zoveel negativiteit over de kerk, maar men moet ook zien dat er heel veel goede dingen zijn en dat wordt vaak vergeten. Als ik bijvoorbeeld denk aan onze tante Marie (missiezuster) wat die vijftig jaar lang heeft gedaan voor de mensen in Madagaskar. Het enige wat zij daarvan zegt is: “Ik ben zo blij dat ik dat heb mogen doen voor deze mensen. Een steun zijn op alle vlakken.” Zulke positieve geluiden hoor je zelden meer.

Voor de jeugd is het moeilijk om het geloof openlijk uit te dragen in hun vriendengroep. Ze kijken er vaak heel negatief tegenaan. Toch knap van diegenen die het wel willen uitdragen en er voor uit komen. Daar heb ik veel respect voor. Voor mijzelf, als vijftiger, is het wel wat gemakkelijker in mijn omgeving om het geloof uit te dragen en te belijden.”

De jeugd aanspreken

“We hebben de jeugd heel hard nodig in de kerk en sommige dingen mogen ook best wel wat moderner, zoals de jeugd het zou willen. Er waren in de kerk van Ravenstein en bij ons wel pastores die hiervoor open stonden en wat dichterbij de mensen stonden. Ik heb goede hoop dat onze nieuwe pastoor dit ook doet, we hebben al met hem kennis mogen maken tijdens de parochiesafari.

Wat spreekt de mensen aan in een preek? Als je die baseert op bijvoorbeeld een mooi lied dat je dagelijks hoort op de radio en je vergelijkt de teksten, die vaak diepgang hebben, met de bijbel, dan blijft dit hangen bij de mensen. Als ze dan de volgende dagen dit lied op de radio horen, vallen ze ook weer terug op de preek die ze gehoord hebben.

Hoe kan de jeugd zich in de kerk herkennen? Het is aan ons om ze met citaten uit de bijbel in woorden van deze tijd te ondersteunen. Zo vind ik het ook mooi om elkaar vrede te wensen tijdens de eucharistieviering. Vroeger was dit niet. Het brengt mensen toch dichterbij elkaar, want je bent je bewust van degenen die ook bij jou in de kerk zitten.”

Niet te snel oordelen

“Je moet niet meteen een oordeel vellen over mensen. Je weet niet altijd wat de drijfveer is geweest van hun handelen. Mijn oom en tante kwamen na vele jaren terug uit de missie naar Nederland en die zeiden ook niet tegen iedereen: Wat zijn jullie hier egoïstisch en materialistisch bezig. Maar zij lieten wel voelen dat wij misschien wel armer zijn dan de mensen in de missielanden, die hebben allen echte belangrijke dingen om zich druk over te maken.”

Vernieuwing en traditie

Ik houd wel van vernieuwing in de kerk, maar ook van tradities. Vernieuwing is noodzakelijk. Vertaal de bijbel meer naar deze tijd, dan begrijpt men het misschien beter.

Ik weet nog dat mijn kinderen het vormsel deden en er uitleg werd gegeven, ook met mij als gastouder. Onze diaken gaf tijdens deze bijeenkomsten op een moderne manier uitleg aan de teksten uit de bijbel. Zo kan het dus ook.”

“Diepgang in liedjes, levenswijsheid en dingen om over na te denken, dat boeit mij”, zegt Gerald tot slot.

Dank Gerald voor dit fijne gesprek.

Jo Brukx

Fotopuzzeltocht 2023

Beste deelnemers aan de fotopuzzeltocht 2023

Als eerste willen we u bedanken voor uw enthousiasme. We waren verrast door de vele inzendingen. Ook dit jaar was het een puzzeltocht met hindernissen, maar door de vindingrijkheid van de deelnemers is het toch goed gekomen.

Als winnaars kwamen Tonnie en Dorie van Berkel uit de bus.
Zij zijn verblijd met een omgekeerde appeltaart.

Oplossing foto puzzeltocht 2023

Naam kerk/kapel	Fotonummer(s)
St. Lucia kerk Ravenstein	14
St. Josephkapel Ravenstein	11 en 16
Nederlandse Hervormde kerk Ravenstein	13
St. Jan de Doper kerk Neerlangel	12 en 17
St. Rochuskapel Deursen	10 en 18
St. Vincentius kerk Deursen	2
St. Willibrordus kerk Demen	6
St. Lambertus kerk Huisseling	9
St. Sebastianus kerk Herpen	5
St. Annakapel Koolwijk	3
H. Antonius kerk Schaijk	1
Antonius Abt kerk Reek	4 en 8
St. Victor kerk Neerloon	7
St. Antonius kerk Overlangel	15

Hartelijk dank aan alle deelnemers
en graag tot volgend jaar.

Tonnie van Berkel

Voetreis Santiago de Compostella

Een voetreis van Lissabon naar Santiago de Compostella

Dit voorjaar liepen Thijs en Wilma Toonen uit Schaijk de pelgrimsroute van Lissabon naar Santiago de Compostella. Hieronder hun beknopt verslag van deze bijzondere voetreis.

Het kan wel

Het was al jaren onze wens om een voetreis naar Santiago te maken. De meeste mensen doen dat pas als ze met pensioen zijn, maar voor ons duurt dat te lang... Wij zijn gaan kijken: 'WAT KAN WEL' in plaats van 'DAT GAAT NIET'. Er zijn allerlei redenen te bedenken om het telkens maar weer uit te stellen: drukte op het werk, niet zo lang gemist kunnen worden, etc. We zijn lang bezig geweest om alles goed voor te bereiden, zodat het thuis en op ons werk allemaal door kon gaan en zo kwam onze droom steeds dichterbij.

Naar Lissabon

Op 26 maart vlogen wij naar Lissabon. Gezien de tijd van het jaar en de weersverwachting was de route vanuit Lissabon (de 'Central route') de beste optie. Daar aangekomen waren we onze backpack, waar onze minimale spullen in zaten voor zes weken, nog even kwijt, maar na een half uur was onze bagage gelukkig toch nog aangekomen. Wij gingen lopend van het vliegveld naar het hotel in de stad. Er werd onderweg al meteen getoeterd en mensen riepen uit de auto: "Bon Camino". Wij hadden twee dagen gereserveerd om de stad te bezichtigen en een

stempel te halen in de kathedraal voor in ons Camino-paspoort. Lissabon een prachtige oude stad met vele mooie straatjes en steile klimmetjes.

Op weg naar Santiago

Op 29 maart begon onze Camino. Wij hadden slecht geslapen, omdat we benieuwd waren wat dit spannende avontuur ons ging brengen. Op naar Santiago via de Central-route! In het begin was het even zoeken via de wegbewijzing en met de telefoon. Wij hadden vooraf niks gepland en geen overnachting geboekt. Alles zat in onze rugzak, zodat het elke dag een verrassing was waar wij zouden slapen. Dat was onze missie: kijken hoe de dag verloopt en niks plannen, want dat doen we in Nederland al elke dag! Wel keken wij een beetje vooruit of er een albergue (jeugdherberg), hostel of hotelletje op de route lag. Wij vonden het wel heel belangrijk om 's morgens te beginnen met koffie. In Portugal heb je veel kleine cafeetjes/koffiebarretjes en veel lokale mensen gaan daar voor het werk, dus al vroeg, een espresso drinken. Dat was voor ons ook fijn, want vaak vertrokken we al rond 7.30 uur. Voeg in de ochtend is het heerlijk lopen, zeker omdat het later in de middag steeds warmer wordt. Wij overnachtten wisselend in een albergue, een hostel en af en toe een hotelletje. In de eerste albergue lagen wij op een slaapzaal met 16 personen. Dat was echt een drama en 's morgens keken wij elkaar aan en moesten lachen. De dag erop hebben wij een betere rustplek gevonden. Het is wel geweldig om in een albergue pelgrims uit allerlei landen te ontmoeten die dezelfde missie hebben. Wij zaten regelmatig met wel 10 verschillende nationaliteiten te eten aan een grote tafel, dat is toch geweldig om mee te maken. Dit mis je als je in een luxe hotel verblijft.

Dagelijks ritueel

De dag begon ´s morgens met koffie drinken en als we een supermarkt tegenkwamen, even boodschappen doen: brood, ham, papje en sapje en genoeg drinken voor in de rugzak, zodat we altijd genoeg bij ons hadden voor onderweg. Regelmatig gingen wij dan picknicken op een boomstam, in een bushokje of in een wei. De jeugd moest er vaak om lachen, die kocht vaak in een cafeetje een luxebroodje. Maar... er waren veel plekken waar je kilometerslang geen cafeetjes tegenkwam. Wij liepen door bossen, over Romeinse kiezelpaden, door heel oude dorpjes, over bergen en door steden. Het was een prachtig avontuur door de natuur. Later in de middag gingen wij kijken waar wij konden overnachten.

Bijzondere ontmoetingen

Aangekomen op de plaats van bestemming gingen we vaak eerst douchen en kleren wassen. Dan ging Thijs zijn verhaal schrijven voor op polarsteps, natuurlijk onder het genot van een biertje of een wijntje. Als het mogelijk was, gingen we met alle pelgrims gezamenlijk eten en dan werden vaak bijzondere verhalen uitgewisseld. Onderweg ontmoet je veel pelgrims en sommige kom je daarna regelmatig weer tegen en andere nooit meer. We hebben veel verhalen gehoord waarom mensen de camino lopen, ieder heeft z'n eigen uniek verhaal, geweldig!

Naar het noorden

Met regenweer zijn we in Porto aangekomen. Uiteindelijk hebben we in die zes weken maar drie dagen regen gehad. In Porto zijn wij een dagje langer gebleven om de mooie oude stad te bezichtigen en natuurlijk hebben we genoten van een glaasje port.

Via de kustroute zijn wij weer gaan gelopen richting Santiago. Na twee dagen hebben wij de Central route weer opgepakt, deze leek ons leuker en was minder druk met lopers.

Vanaf Porto lopen heel veel mensen naar Santiago. Wij hadden een manier gevonden dat wij daar geen last van hadden.

Voetreis Santiago de Compostella

Wij probeerden elke keer in een klein dorpje na een stad te overnachten en niet in de grote steden. Een dag voor wij in Santiago arriveerden, hadden wij lang gelopen en was het moeilijk om een slaapplek te vinden. In Padron kwamen wij langs een groot terras en werden wij geroepen door mensen uit Florida. Die hadden wij weken geleden al gesproken en ook in Porto gezien. Zij hadden gekozen voor een luxe camino met een organisatie die elke dag de koffers van appartement/hotel naar de volgende bestemming brengt. Wij wilden verder lopen omdat wij nog geen slaapplek hadden, maar wij werden uitgenodigd om bij hen in het appartement te komen overnachten. Ze hadden toevallig nog een kamer over. Wat een gastvrijheid, super!

Santiago, here we are!

Op donderdag 27 april, Koningsdag, vertrokken we met z´n allen naar Santiago. Na een rustpauze zijn wij nog even langer blijven zitten, omdat wij toch een ander loopritme hebben en we zouden elkaar weer in Santiago ontmoeten. De laatste kilometers was het druk op de route, iedereen loopt sneller als het einde in zicht is. En dan sta je plotseling op het plein van de kathedraal in Santiago. Wat een ontlasting, het was gelukt, wat waren wij blij dat het goed was gegaan. We zagen ook weer veel bekende pelgrims op het plein en in de stad, die wij de afgelopen vijf weken hadden ontmoet. Santiago is een supermooie oude toeristische stad met vele souvenirwinkeltjes en eettentjes. Per jaar komen er 300.000 pelgrims aan in Santiago, te voet of met de fiets, sommige vanwege het geloof en andere voor een eigen reden of eigen doel. Wij hebben ons Credatial (bewijs van deelname/ diploma) later op de dag opgehaald. Ook daarvoor is met veel moderne techniek alles goed geregeld: je krijgt een nummer net als bij de bakker en er staan bij veel bureaus mensen klaar om je het diploma te overhandigen.

Nog even naar het einde van de wereld

Na een dagje rust zijn wij te voet naar Finisterre gelopen, 89 kilometers vanuit Santiago. Veel pelgrims gaan met de bus, maar wij hadden nog de tijd om te lopen. Op weg naar einde van de wereld (Kaap Finisterre is het meest westelijke puntje van Europa) als afsluiting van de Santiago-Camino. Het was wel anders dan van Lissabon naar Santiago, maar we zijn toch blij dat wij het gedaan hebben.

Een geweldig avontuur

In totaal hebben wij ruim 800 kilometers gelopen in zes weken tijd. Ons avontuur is geslaagd en wij zijn twee gelukkige mensen op het einde van de wereld.

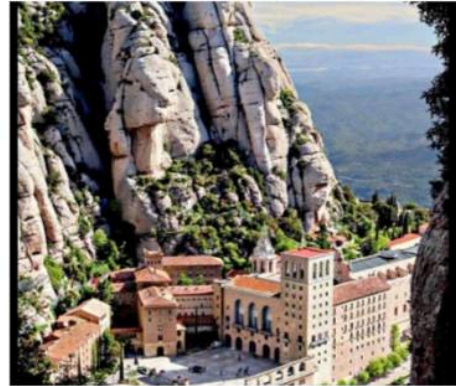
Voor mensen die van lopen houden: het was een geweldige reis om nooit meer te vergeten!

Wil je meer weten over deze bijzondere voettocht, neem dan gerust contact op met Thijs of Wilma.

Bijzonder klooster in Spanje

In mei hebben wij een kleine rondrit gemaakt in Spanje en Zuid-Frankrijk. Onze eerste stop was in Montserrat om het klooster aldaar te bezoeken. Als je erheen rijdt zie je de enorme bergketen waar het klooster tegenaan is gebouwd. Prachtig om te zien. We zijn in de grote basieliek geweest en hebben daar naar het jongenskoor geluisterd met hun prachtige liederen.

Geschiedenis Klooster Montserrat

Santa Maria de Monteserrat.

De geschiedenis van Monteserrat begon in 880, toen een groep herderskinderen een fel licht vanuit de hemel zagen neerdalen in de bergen van Monteserrat. Op hetzelfde moment hoorden zij engelen zingen. Een plaatselijke dominee werd naar de grot gebracht en ook hij had hetzelfde visioen. Daarop werd de grot onderzocht door een groep heiligen. De Monniken vonden een afbeelding van de Heilige Maagd Maria. Voor de Catalanen reden om de grond heilig te verklaren en op 720 meter hoogte een Bebedictijner Abdij en klooster te bouwen.

Jongenskoor

Het klooster van Monteserrat is ook wereld beroemd vanwege het jongenskoor, dat dagelijks om 13.00 uur Gregoriaanse en andere koorliederen ten gehore brengt, in de grote basieliek.

Zwarte Madonna

De Zwarte Madonna die tegenwoordig wordt vereerd is een Romaans beeld uit de 12e eeuw.. Het beeld is ongeveer 95 centimeter hoog en afgezien van het hoofd en de handen volledig vervaardigd uit goud. Het zwarte gelaat van de Madonna is waarschijnlijk veroorzaakt door de rook van kaarsen die eeuwenlang aan haar voeten werden gezet ter verering. Op 11 september 1881 verklaarde paus Leo XIII de Zwarte Madonna van Montserrat tot officiële beschermheilige van Catalonië. Haar feestdag wordt op 27 april gevierd.

Leef, Lach en Geloof

Familiepastoraat H. Johannes de Doper

De Wonderlijke 7, een ontdekkingsreis

Net als voorgaande jaren organiseerde het Familiepastoraat van het bisdom van 's-Hertogenbosch een diocesane dag voor gezinnen. Op zaterdag 1 juli 2023 gingen gezinnen op zoek naar de Wonderlijke 7! Deze ontdekkingsreis naar de Wonderlijke 7 voerde hen langs diverse plaatsen in museumpark Orientalis en in de Cenakelkerk, onderdeel van het Grootste Museum van Nederland. Beide in Heilig Landstichting bij Nijmegen. Dit jaar waren we met een mooie groep van ruim 20 personen vanuit onze parochie aanwezig.

Ook Tom Neve en zijn gezin waren erbij. We vroegen hem om een korte reactie: "Ons hele gezin heeft die dag ondanks het weer genoten van een leuke maar ook leerzame dag. Er was veel te doen vooral voor de kinderen en ik heb er zelf ook leuke herinneringen aan over gehouden. We hebben al meteen gezegd dat we de volgende keer ook weer willen gaan. Van leerzame en leuke (knutsel) activiteiten tot verhaaltjes en als kopstuk de openluchtmis, gedaan door de Bisschop. Een leuke dag om nooit meer te vergeten."

En dit gevoel werd breed gedragen, hopelijk gaan we volgend jaar met nog meer mensen mee. Jong en oud! Echt de moeite waard.

Maar wat gebeurt er dan toch op zo'n dag? Lees hieronder het verslag.

De opening van de dag

Een mooie inleiding door de organisatie in de Cenakelkerk, Heilig Landstichting, waar stil gestaan werd bij de bijzondere momenten van je leven. Het leven is meer dan geboorte, meer dan alleen maar een begin. Er gebeurt van alles in een leven. En voor alle belangrijke gebeurtenissen heeft de kerk iets dat je kunt zien en dat naar iets anders verwijst wat je niet zo direct ziet. Iets waardoor je kunt ontdekken dat die belangrijke gebeurtenis ook iets heel wonderlijks is, meer is dan je vaak denkt. Er zijn wel zeven wonderlijke topjes in de kerk.

De doop verwijst naar het begin, maar waar zouden die zes andere wonderlijke topjes naar

verwijzen? Naar welke andere zes belangrijke momenten van je leven? En zo gingen we op weg, op ontdekkingsstocht en kwamen we spelenderwijs de 7 wonderen tegen.

De Doop

We horen allemaal ergens bij. Dat was ook zo voor Jezus. Jezus was een Joodse jongen, zo leerde Hij God kennen. Uit het verhaal dat werd verteld werd duidelijk hoe Jezus op een bijzondere manier bij God hoorde. En wij? De kinderen maakten daarna een druppel van touw en spijkers en voor de wat ouderen was er het schrijven van een mooi Hebreeuws woord.

Het Vormsel

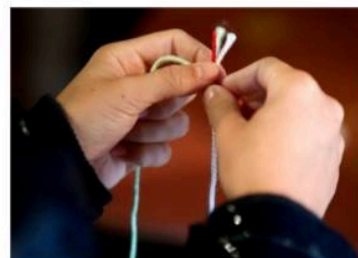

Als vormeling ga je steeds meer zelf kiezen, zelf vormgeven nu je ouder wordt. Je kiest ervoor hierbij God een rol te laten spelen en het geloof dat je ouders je hebben meegegeven. Je spreekt bij het Vormsel zelf uit, wat je ouders voor jou deden toen je als kindje gedoopt werd. Het vlammetje van Jezus blijft branden in je hart. Hij is er altijd voor je. En je maakt met veel anderen deel uit van die grote gemeenschap rondom Jezus. Je bent nu volwassen voor de kerk, en dat betekent dat je op jouw eigen manier taakjes in de wereld op je neemt, dat je op die manier ook Jezus zult volgen. We

hebben hiervoor een mooi glas- in-loodraampje geknutseld, hebben in een oude tempel stilgestaan bij hoe dat vroeger ging en voor kinderen die het leuk vonden was er het spel 'ren je rot'.

Het Huwelijk

Een mens heeft een ander nodig. Soms één ander om heel speciaal mee door het leven te gaan. Als twee mensen veel van elkaar houden, dan kunnen ze met elkaar gaan trouwen. Om het deftig te zeggen: ze treden in het huwelijk. Tegenover God en tegenover de mensen om hen heen zeggen ze dat ze bij elkaar willen horen en dat ze goed voor elkaar zullen zorgen. Bij een huwelijk hoort feest. Er moet dan vreugde zijn. Dat wil Jezus ook. En natuurlijk ook hier hoort een leuk spel bij. De kinderen hebben hun ouders met een blinddoek een parcours laten aflopen en anderen hebben een mooie armband gemaakt.

De Wijding

We verstaan het sacrament vandaag als: het sacrament van de roeping. Iedereen wordt door God geroepen om een taak te vervullen in het leven, in de breedste zin van het woord 'taak'. De kinderen van KOEMI speelden een stuk uit de voorstelling 'Paulus', waar Jezus aan Paulus in een verschijning vraagt: 'Saulus (zo heette Paulus toen), waarom vervolg je mij?' Het laat God niet onverschillig wat S/Paulus doet! Wat was dat bijzonder! Leuk om mee te maken en we vergaten zelfs dat het regende!

Boete en verzoening

We waren hier op een bijzondere plek. We waren op het plein voor het huis van Pontius Pilatus. Pontius Pilatus was de man die namens de Romeinen de baas was in het land van Jezus. Dit is zijn stoel. Hij besliste vanaf die stoel dat Jezus de doodstraf zou krijgen, aan het kruis. Terwijl er geen bewijs was dat Jezus iets fouts had gedaan. Een schuldige plek dus, waar we nu zijn. Hoe oud of hoe jong je ook bent, bij iedereen gaat er wel eens iets fout. Je doet iets wat niet mag of je bent onaardig tegen een ander. Maar gelukkig kan het meestal weer worden goedge maakt. En we mogen erop vertrouwen dat God ons vergeeft. Jezus vertelde daarover een mooi verhaal. We gaan luisteren naar dat verhaal. De zoon die verloren was - Lucas 15,11-32). Ook nu werd dit weer spelenderwijs met elkaar besproken. Zo konden kinderen mozaïek maken en was er een quiz waar de kinderen aan mee konden doen.

De Ziekenzalving

In een woestijnherberg konden mensen weer bijkomen als ze na een tocht door de woestijn uitgeput waren. Daarom staan we op deze plaats stil bij mensen die uitgeput en ziek kunnen zijn, of het moeilijk kunnen hebben. Waar vinden ze dan hulp en steun? Wat geeft hen kracht? En wat kun jij doen? Het verhaal dat Jezus vertelde over hoe mensen reageerden op iemand in nood kan ons hierbij helpen.

Een Samaritaan helpt – Lucas 10:25-37

De kinderen maakten kaartjes voor mensen die onze steun wel konden gebruiken om deze na thuiskomst af te geven. Maar er was ook een leuk parcours waarin we met rollators die zieke beren zo snel mogelijk hebben mogen vervoeren.

De Eucharistie

Zonder voedsel kunnen we niet leven. Dat kan niemand. Daar staan we op deze plaats bij stil, bij gevoed worden, bij brood om van te leven. Jezus sprak verschillende keren over brood en zeker ook over het delen van brood met elkaar. En Hij noemde zichzelf 'Brood om van te leven'. Hieronder een verhaal hierover, het verhaal over het Laatste Avondmaal. In de Eucharistieviering horen we elke keer dit verhaal. Over Jezus als het brood ten leven, dat we delen met elkaar.

Jezus deelt brood en wijn uit – Mt 26, 26-30

En ook nu weer heel leuk over gehad, door het laatste avondmaal uit te beelden, op vuur brood te bakken of lekker te rennen tijdens een spel met brood en vissen die we deelden.

Slotviering

En als afsluiting hebben we samen in de openlucht de eucharistie gevierd en afgesloten met frietjes.

Werkgroep Leef Lach en Geloof
Familiepastoraat

Deur

Deze column in D'n Doper, ik schrijf hem graag. Maar soms vind ik de ingang niet, waar het over zal gaan. Met onrust in mijn lijf luister en zoek ik om me heen en van binnen. Herken je dat, dat je met iets rondloopt, waar je niet mee verder komt? Dat moet haast wel, want als mens krijg je bij geboorte geen gebruiksaanwijzing mee voor waar het met je leven heen moet. En ook niet voor wat je in een bepaalde situatie te doen staat of juist niet. Waar vind ik een deur daar naartoe?

Die deur, door hoeveel tastbare deuren ga ik niet op een gewone dag? Slaapkamer uit, woonkamer in, huis uit, werk of winkel in, bibliotheek of apotheek, tuinpoortje van de burens binnen. Allemaal ruimtes en sferen waar ik tijdelijk in verblijf, waar ik iets vind en breng of hoop te vinden. Tot ik weer verder ga.

Onlangs sprak ik iemand. Hij was met familie in de kerk, intentie voor zijn overleden vader. Ook zo'n ruimte waar je wat hoopt te vinden dat je verder helpt. Hij sprak een gemis uit, waaruit zijn verlangen bleek. Hij hoopte in de kerk een vertaling te vinden van de goede boodschap, een voor hem verstaanbare verbinding naar wat hij in zijn echte leven meemaakt en de zorgen en vragen die hij heeft. Ik vertelde dat ik dat verlangen herkende, maar dat ik al langer geleden de voorganger heb ontslagen van mijn verwachting dat hij dit voor mij panklaar zou kunnen. (Ik mocht dat als geestelijk verzorger ook zelf jarenlang in mijn overwegingen proberen.)

Ik moest daarbij denken aan die deur. Wij moderne mensen zijn vaak gewend recht op ons doel af te kunnen. Vandaag bestellen, morgen thuis gebracht. Je loopt naar de deur, grijpt de klink, omlaag en duwen maar: hij gaat open en je bent waar je zijn wilt. Er is echter nog een andere deur. Als je daarvan de klink omlaag brengt en duwt, zit die alleen nog maar vaster dicht. Want die deur gaat naar binnen open. Daarbij hoort dat ik niet forceer, een stapje terug doe. Ook dan moet ik trouwens zelf de klink pakken.

Sommige dingen waar je mee rondloopt vragen om actief wachten, om luisteren, naar anderen, maar ook naar de kleine stem in jezelf. Die deur vraagt om verdragen en vertrouwen, ruimte maken en jezelf tijd gunnen.

En dat geldt speciaal als je zoekt te geloven, pelgrim onderweg van deur naar deur. Je gaat niet door een lege ruimte. Ook aan de andere kant van de deur word je gezocht. Via en door iemand die ooit zei: 'Ik ben de deur'.

Hoe gelukkig de momenten dat je het vindt en dat je gevonden wordt!
In het groot en in het klein, zoals met deze column.

Theo Gallé

De week van...Jan van Bortel

Jan is al bijna 44 jaar de tuinman en manusje-van-alles van de pastorie en het parochiecentrum. Daarnaast is hij voorman van een ploeg van ongeveer 8 mensen die wekelijks zorgt voor het onderhoud van het parochiekerkhof.

Daarnaast heeft hij de afgelopen maanden onze nieuwe pastoor Jacques Grubben wegwijs gemaakt in de parochie door hem op de fiets te vergezellen naar alle kerkdorpen.

maandag 28 augustus

Ik ben elke dag vroeg op, zo rond half zeven. Dan ga ik de krant bij het uitgiftepunt, ik ben ook nog steeds invaller als bezorger.

Vanmorgen heb ik, zoals iedere maandagmorgen, bij DAW de vuilnisbakken leeggemaakt.

Na de middag heb ik op parochiekerkhof samen met Fans een graf gemaakt, want komende woensdag is er een begrafenis. Met deze temperaturen is dat een flink karwei waar je wel een natte rug van krijgt.

dinsdag 29 augustus

Vanmorgen heb ik eerst het oud papier van het parochiecentrum buitengezet, want dat wordt vandaag opgehaald. Daarna even koffiedrinken en buurten, dat hoort er gewoon bij.

In de namiddag heb ik een rondje gefietst (zo'n 30 km) op een gewone fiets, want zo'n fiets met ondersteuning heb ik voorlopig nog niet nodig.

In de avonduren heb ik 'ONS', het blad van de KBO, rondgebracht.

woensdag 30 augustus

Vandaag is een bijzondere dag. Het is niet alleen mijn verjaardag, maar ook van mijn vrouw Rikie. Ik ben nu 73 geworden en Rikie 69. Om 9.30 uur komt de pastoor ons al feliciteren. Daar hoort natuurlijk een appelflap bij en even gezellig buurten.

Na de middag heb ik met Frans het graf dichtgemaakt op het parochiekerkhof. Daarna thuis met familie en vrienden verder onze verjaardag gevierd. Het was echt gezellig en dan wordt het al gauw een beetje te laat.

donderdag 31 juli

Zoals elke week gaan we deze voormiddag met een man of acht aan de slag op het parochiekerkhof: schoffelen en aanharken. Als we gaan koffiedrinken in het parochiecentrum ligt het kerkhof er weer keurig netjes bij.

In de namiddag maak weer een fietstocht van zo'n 40 km.

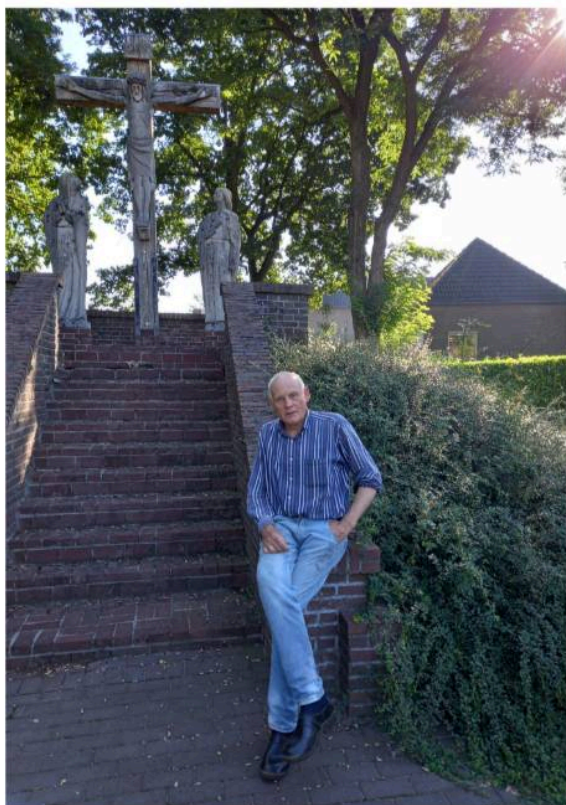
Zoals elke donderdag ben ik in de avonduren bezig bij DAW. Met Wim Boeijen ben ik materiaalman bij de voetbalclub en dan is er van alles te doen en bij te houden.

vrijdag 1 september

Om zeven uur ga ik al de klike's buiten zetten bij het parochiecentrum. Daarna koffiedrinken met de pastoor. Met hem ga ik ook nog de spullen, zoals het Mariabeeld en het vaandel, van de zolder halen voor de bedevaart naar Kevelaar.

In de namiddag ben ik weer bij DAW bezig. Lijnen trekken op zes velden, een secuur werkje.

De avond heb ik vandaag voor mezelf.

zaterdag 2 september

Al vroeg gaan de spullen in de bus die om 8.00 uur naar Kevelaar vertrekt met de deelnemers uit onze parochie. Zoals elk jaar is er een uitgebreid programma met processie, een mis en het lof. Tijdens de processie ben ik vaandeldrager.

Rond 20.00 uur zijn we weer in Schaijk, dan nog de spullen opruimen en naar huis.

zondag 3 september

Zoals gebruikelijk ga ik om 9.30 naar de kerk voor de hoogmis, daarna een rondje fietsen met mijn zwager en dan zit de week er al weer op.

Datum	Tijd	Plaats	Viering	Koor	Bijzonderheid
1-10-2023	09.30	Schaijk	H.E.	Herenkoor/Cordaad	Installatieviering
7-10-2023	17.30	Demen	H.E.		
	19.00	Herpen	H.E.		
8-10-2023	09.30	Schaijk	H.E.	Herenkoor	
	11.00	Huisseling	H.E.	GK Herpen	
14-10-2023	17.30	Reek	H.E.	Donatus	
	17.30	Neerloon	W.C.		
	19.00	Herpen	H.E.	GK Herpen	
15-10-2023	09.30	Schaijk	H.E.	Herenkoor	
	11.00	Huisseling	H.E.	Cordaad	
21-10-2023	17.30	Deursen	H.E.	Combination	
	19.00	Herpen	H.E.		
22-10-2023	09.30	Schaijk	H.E.	Herenkoor	
	11.00	Huisseling	H.E.		
28-10-2023	17.30	Overlangel	H.E.	Forte Vicante	Allerzielen
	19.00	Demen	W.C.	Trio James	Allerzielen
	19.00	Herpen	H.E.	Combination	Allerzielen
29-10-2023	09.30	Schaijk	H.E.	Herenkoor	Allerzielen
	11.00	Huisseling	H.E.	GK Huisseling	Allerzielen
	15.00	Reek	H.E.		Allerzielen
<u>Grafzegening</u>					
29-10-2023	10.30	Schaijk	W.G.	aansluitend aan de Allerzielenviering	
	15.30	Reek	W.G.	aansluitend aan de Allerzielenviering	
	10.30	Herpen	W.G.		
	12.00	Neerlangel	W.G.		
	12.00	Huisseling	W.G.	aansluitend aan de Allerzielenviering	
	14.00	Deursen	W.G.		
	15.30	Demen	W.G.		
	13.30	Ravenstein	W.G.		
	15.00	Overlangel	W.G.		
	13.30	Neerloon	W.G.		
1-11-2023	09.00	Schaijk	H.E.		Allerheiligen
4-11-2023	17.30	Demen	H.E.	Combination	
	19.00	Herpen	H.E.		
5-11-2023	09.30	Schaijk	H.E.	Herenkoor	
	11.00	Huisseling	H.E.	Trio Herpen	FP Familieviering
11-11-2023	17.30	Reek	H.E.	Cordaad	
	17.30	Overlangel	W.C.		
	19.00	Herpen	H.E.	GK Herpen	
12-11-2023	09.30	Schaijk	H.E.	Herenkoor	
	11.00	Huisseling	H.E.		

Datum	Tijd	Plaats	Viering	Koor	Bijzonderheid
18-11-2023	17.30	Deursen	H.E.	Cordaad	
	19.00	Herpen	H.E.	GK Herpen	
19-11-2023	09.30	Schaijk	H.E.	Herenkoor	
	11.00	Huisseling	H.E.	GK Huisseling	Kindernevendienst
25-11-2023	17.30	Neerloon	H.E.		Christus Koning St. Cecilia
	19.00	Herpen	H.E.	GK Herpen	
26-11-2023	09.30	Schaijk	H.E.	Herenkoor	Christus Koning St. Cecilia
	11.00	Huisseling	H.E.		
2-12-2023	17.30	Demen	H.E.		Liturgisch Jaar B 1e Advent
	19.00	Herpen	H.E.	GK Herpen	
3-12-2023	09.30	Schaijk	H.E.	Herenkoor	Liturgisch Jaar B 1e Advent
	11.00	Huisseling	H.E.	Cordaad	Familieviering
9-12-2023	17.30	Reek	H.E.	Donatus	2e Advent
	17.30	Neerloon	W.C.		
	19.00	Herpen	H.E.		
10-12-2023	09.30	Schaijk	H.E.	Herenkoor	
	11.00	Huisseling	H.E.	GK Huisseling	
15-12-2023	20.00	Huisseling		GK Huisseling	Kerstconcert
16-12-2023	11.00	Overlangel	H.E.		3e Advent Kerstviering K.B.O.
	17.30	Deursen	H.E.	Combination	
	19.00	Herpen	H.E.	GK Herpen	
17-12-2023	09.30	Schaijk	H.E.	Herenkoor	
	11.00	Huisseling	H.E.		Kindernevendienst
23-12-2023	17.30	Overlangel	H.E.		4e Advent
	19.00	Herpen	H.E.		
24-12-2023	17.30	Schaijk	H.E.		Kerstavond Familieviering
	17.30	Koolwijk	H.E.		
	18.00	Deursen	W.C.		Familieviering
25-12-2023	19.00	Huisseling	H.E.	GK Huisseling	
	20.00	Overlangel	W.C.	Forte Vicante	
	21.00	Herpen	H.E.	GK Herpen	
	21.00	Schaijk	H.E.	Herenkoor	
	23.00	Reek	H.E.	Donatus	
	09.30	Schaijk	H.E.	Herenkoor	Eerste Kerstdag
	09.30	Demen	H.E.	Combination	
26-12-2023	11.00	Neerloon	H.E.	Forte Vicante	
	11.00	Huisseling	H.E.	Cordaad	
	09.30	Schaijk	W.C.		Tweede Kerstdag
30-12-2023	11.00	Herpen	H.E.		
	19.00	Herpen	H.E.		
31-12-2023	09.30	Schaijk	H.E.		Oudjaar
	11.00	Huisseling	H.E.		

www.heiligejohannesdedoper.nl

Wereld Jongeren Dagen 2023 Lissabon

Voor mij is dit is de tweede WJD-reis geweest, de eerste reis was in 2016 naar Krakau in Polen. Daar was ik met een andere jongere groepsleider van tien jongeren, een prachtige, leerzame en intense reis.

Nu zeven jaren later, maakte ik de tweede reis van 25 juli tot en met 9 augustus met een bus vol jongeren en hun begeleiders naar Lissabon. Ook weer een fantastische en intense reis, maar nu als mede eindverantwoordelijke namens onze bisschop Mgr. G. de Korte.

Wat vooraf ging

Graag neem ik je mee in deze reis. Daar gingen twee jaren van voorbereidingen aan vooraf met een werkgroep bestaande uit zo'n acht personen. Daarin was ook het Nederlandse Dovenpastoraat vertegenwoordigd.

De totale reisgroep kwam voordat de reis begon twee keer samen om kennis te maken met elkaar. In het openingswoord op de dag van vertrek, 25 juli, sprak ik de jongeren, in de leeftijd van 16 tot en met 35 jaar, toe dat ze een levens- en geloofsreis met intense ontmoetingen tegemoet konden zien. Ontmoetingen met vele jongeren uit de wereld en met Jezus. Dat ik ze van harte gunde Jezus te ervaren als die hoeksteen in het leven en van de Kerk en dat zij de bouwstenen zijn om samen die Kerk vorm te geven.

Zo'n reis heeft ook een thema nodig dat wereldwijd uitgedragen wordt, namelijk: 'Maria stond op en ging met spoed' (Lucas 1,39). Maar hoe ga je dat doen en waar ga je naar toe? Wat kom je onderweg tegen...een file, een kruispunt, een voorrangsweg, een stopbord, verkeerssituaties die je ook in jouw dagelijks leven en geloofsleven tegenkomt. De vraag die we daarbij aan de jongeren hebben voorgelegd: "Welke (geloofs)weg wil jij gaan?".

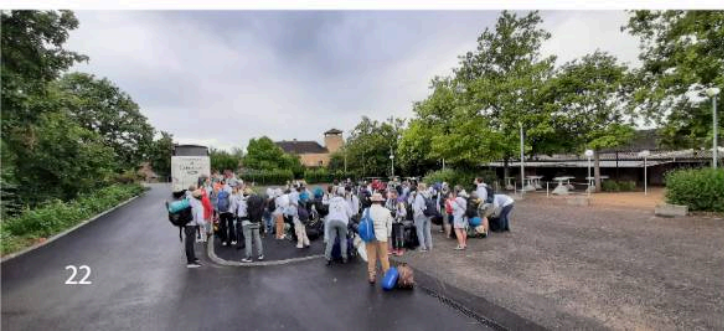
Maria in Toledo Spanje

Taizé

Op dinsdag 25 juli vertrokken we met een volle bus vanaf het Sint Janscentrum in Den Bosch, na de zendingsviering in de Sint-Janskathedraal. Ook ging er een auto mee met onze 'kwartiermakers' (bekijk ook eens mijn Facebookpagina en die van Jong Bisdom Den Bosch voor meer indrukken).

Bestemming Taizé, zo'n honderd kilometer boven Lyon in Frankrijk. Een zeer bijzondere plek. Er waren ruim 4.000 jongeren aanwezig, afkomstig uit verschillende landen. We hebben fijne vieringen beleefd van verstillings, rust en inspiratie. Hoewel ik daar voor de eerste keer was, gaf het mij meteen een thuisgevoel, ongeacht waar je vandaan komt of wie je bent.

Alles werd verzorgd door jongeren...haha...behalve de vieringen dan. Maar ook daarin was er ruimte voor hen.

Barcelona

Donderdagochtend vertrokken we weer vroeg naar Barcelona. Wat een wereldstad zeg.

Ja, 'Camp Nou' en de grote kerk 'Sagrada Familia'. Maar Barcelona is nog zoveel meer. Jazeker, ook het dagelijks vieren van de H. Mis. Er werd ons een zeer bijzondere plek aangereikt, namelijk de Crypte, onder de Sagrada Familia. Natuurlijk was er, naast het vieren en de catachesmomenten, voor iedereen ook nog voldoende tijd om de stad te verkennen. Tijdens de vele bus reizen kon je, naast het 'socializen', je rustig even terugtrekken, dat was ook prima. Lekker een dutje doen of luisteren naar die goede zelfgemaakte podcasts. Als rode draad door deze WJD reis heen liep het opbouwen van relaties met elkaar en met Jezus.

Toledo

Zaterdagochtend vertrokken we vroeg naar Toledo, de stad van drie religies. De temperatuur ging naar zo'n 38 graden. Het mocht de pret en vreugde niet drukken. Ook Toledo is zo'n prachtige stad met een grote historie. De stad van drie culturen, omdat hier eeuwenlang moren (islam), christenen en joden op goede voet met elkaar samenleefden. Een voorbeeld ook voor nu. We werden zeer gastvrij ontvangen in het kleinseminarie in hartje stad, waar we terecht konden door de contacten van onze vicaris-generaal Theo Lamers, mijn voorganger als gedelegeerde voor JBDB. Toledo is een stad om terug te komen.

Lissabon

Maandagochtend vertrokken we naar de bestemming van onze reis: Lissabon. Gelukkig nam de hitte ook zo'n acht graden af. Ons verblijf voor de komende vijf dagen was in een school. Dichtbij lag de kerk waar we vierden en catechese mochten ontvangen, maar ons verblijf lag ook op goede afstand naar de velden voor onder andere de openingsviering met onze Paus Franciscus en waar de viering was voor de Wereld Jongeren Dagen aan de rivier Taag. Elke dag liep je wel een kilometer of tien

Wereld Jongeren Dagen Lissabon

met daarnaast ook onbeperkt toegang tot de metro en de boot, dat scheelde toch wel. Zeker voor mij, die vlak voor vertrek vanuit 's-Hertogenbosch erachter kwam dat ik mijn wandelschoenen vergeten was. Maar...ik heb geen enkele blaas gelopen, al die kilometers. Naast het ontdekken van Lissabon waren er de catechesemomenten, verzorgd door de bisschoppen Mgr. Hendriks over integrale ecologie, Mgr. Van den Hende over sociale vriendschap en Mgr. Mutsaerts over barmhartigheid. Ter afwisseling waren er op verschillende plaatsen in Lissabon Youth Festivals georganiseerd. Ook via de muziek met zijn vreugde is de Heilige Geest werkzaam.

Slotviering met de paus

Op zaterdag na het ontbijt en de H. Mis vertrokken we in groepjes op pelgrimage naar het veld, waar de WJD-slotviering met Paus Franciscus zou plaatsvinden. De bestemming wisten we en gingen we op weg door en met die overweldigende massa van jongeren vanuit de hele wereld.

Als veel mensen samenkomen voor bijvoorbeeld een voetbalwedstrijd ontstaat er wel eens onbegrip en geeft men elkaar weinig ruimte.. Van dat alles was tijdens deze voettocht niets te merken. Vreugde, zang en goede gesprekken. En dan kom je aan op het veld, waar je ruim 1,5 miljoen jongeren aantreft. Niet te vatten, zo intens. Het begin van de avond vierden we samen met onze Paus Franciscus. Dat was de vooravond. Tijd om te slapen. De nieuwe ochtend breekt aan en we worden gewekt door Guilherme Peixoto, die zowel priester als dj is. Hij voerde het wekken zeer zorgvuldig en met vreugde uit, in de zin dat het een lofzang was op God. Dat is wat ons hele leven zou moeten zijn.

"Voor God ben jij geen nummer."

Paus Franciscus opende de viering met de woorden dat we voor God geen nummers zijn, maar kostbare kinderen. In zijn woorden ter overweging ging hij daar verder op in. "Jij bent bij naam geroepen, aan het begin van jouw leven, met de talenten en de tekortkomingen. In Gods ogen ben jij een kostbaar kind. Hij wenst jou elke dag te omhelzen en je aan te moedigen om een uniek mens te worden. Voor God ben jij geen nummer, zoals bij social media met zijn algoritmes. Jij bent een gezicht met een hart. Pas op met de illusies van de virtuele wereld. Veelal laten die je leeg van binnen achter. Jij bent geroepen zoals je bent. God houdt van jou zoals je bent, niet zoals je zou willen zijn of zoals de maatschappij zou willen. Er is plaats in de Kerk voor iedereen, todos, todos, todos!" Vanaf het veld herhaalde de hele menigte "todos, todos".

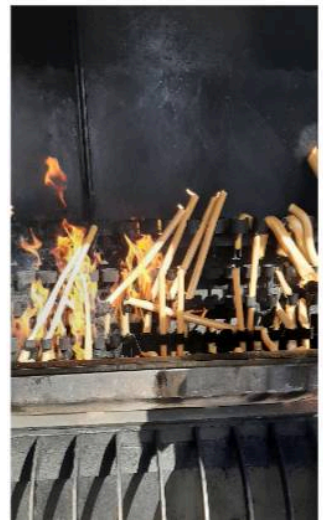

Tenslotte reikte hij ons de woorden aan om te luisteren naar God, te stralen en geen angst te hebben, om de liefdestaal van Jezus door te geven: God houdt van jou, God roept jou.

In 2025 zal er een jongerenontmoeting zijn in Rome, omdat dan ook het Heilig Jaar gevierd wordt. In 2027 is de volgende WJD in Seoul, de hoofdstad van Zuid-Korea. Met die boodschap en de woorden van bemoediging, vreugde, dankbaarheid en opdracht verlieten we na de H. Eucharistieviering het veld met al die jongeren uit de hele wereld.

Lichtjes processie in Fatima

Op zondagmiddag wachtte ons een nieuwe en kortere reis, naar Fatima. Ook daar werden we weer hartelijk ontvangen. Ik weet niet waar we allemaal de kracht vandaan haalden om met die voettocht van het veld in onze benen, deel te nemen aan de lichtjesprocessie in Fatima die avond. Wat een goede douche je goed doet. De processie, ingeleid door Mgr. Van den Hout, was indrukwekkend. Fatima, ook zo'n heilige plek, waar je een thuisgevoel overkomt.

Wereld Jongeren Dagen Lissabon

Weer naar huis

Na een goede nachtrust bezochten we Fatima de volgende ochtend nog eens, om aansluitend onze terugreis naar huis te vervolgen. Via Burgos naar Poitiers terug naar 's-Hertogenbosch.

Het was een prachtige reis waar we hopelijk, met het team van begeleiders en van JBDB, een relatie hebben mogen opbouwen met de jongeren uit ons bisdom. Dat die verbondenheid ons vaker mag samenbrengen en uitnodigend mag zijn voor jou, als jongere, om verder mee te bouwen aan onze oh zo mooie Kerk, waarin je de liefde van Jezus voor jou mag ontdekken.

Todos, todos...

Deze ontdekkingsreis in het geloof, met zijn intense ontmoetingen en gesprekken, bracht een prachtig cadeau voort...namelijk de woorden: "Ik mag zijn wie ik ben, geaccepteerd zoals ik ben". Er is nog zo veel meer te delen met jou... 'see you'.

N.B. Oh ja, één anekdote wil ik nog wel delen. In Burgos mocht ik tijdens de mis assisteren als diaken. In de kerk hebben de altaarbellen voor onder de consecratie een bijzondere plaats, namelijk in het looppad. Velen van u kennen mij wel met mijn rondkijkende ogen, die niet naar beneden kijken... en dan klinkt opeens door die kerk 'klingelingeling' ofwel: de diaken schopt die altaarbellen een meter vooruit. Och jee dacht ik, dat moet mij overkomen, dus ik plaatste ze op een andere plek. Overijverige acolieten plaatsten die echter weer terug op de plek waar ze stonden. Zo hoort dat ook. Je voelt het al aankomen: ik schopte ze aan het einde van de viering nogmaals een meter van hun plek. Toen had ik geen rondkijkende ogen meer, maar keek ik naar beneden om mezelf nog in toom te houden. Is dat ook Kerk zijn?

Diaken René Lamers

Parochie H. Johannes de Doper en
Bisschoppelijk gedelegeerde voor Jong Bosdom Den Bosch.

Leef, Lach en Geloof

Familiepastoraat H. Johannes de Doper

Sint Rochus, bescherm ons

Op deze speciale dag heeft Tineke, samen met Theo Gallé, een mooie kindernevendienst gehouden. Samen met de kinderen buiten in het zonnetje.

Het was een mooie en rijke ervaring. De kinderen zijn begonnen met het luisteren naar het verhaal van Sint Rochus. Kinderen hebben vragen mogen stellen en kwamen er bijvoorbeeld achter waarom er een hond is afgebeeld en waar de schelp voor staat. Uiteindelijk weten de kinderen nu wat hij betekende voor zijn medemensen.

In deze tijd kunnen we ons afvragen wat wij kunnen betekenen voor onze naasten. Wie kent er mensen die voor een ander zorgen? Wat kun jij zelf doen om iemand een blij gevoel te geven?

In de legende wordt ook verteld dat een engel Rochus moed insprak, toen hij zelf de pest kreeg en wonderbaarlijk weer beter werd. Hij is nooit officieel heilig verklaard, maar de mensen zelf hebben dat wel gedaan.

De kinderen hebben allemaal wel eens een engelbewaarder nodig die ons beschermt en over ons waakt. De uitdrukking "een engeltje op je schouder hebben" is er niet voor niets.

De kinderen hebben allemaal een mooie engel gemaakt en afgesproken dat we engeltjes voor elkaar proberen te zijn. En gaat het even niet zo lekker, of is er iemand ziek, dan kun je proberen steun te vragen bij Sint Rochus. Wie weet verlicht het een beetje en wie weet, gebeurt er ooit een wonder.

Alpe d'Huzes

Eindelijk is het dan zover, we schrijven donderdag 1 juni 2023, het is 04.30 uur in het plaatsje Le Bourg-d'Oisans.

Daar sta ik dan... met nog 4999 andere deelnemers van de Alpe d'HuZes aan de voet van Alpe Huez. Ik ben tot op mijn tanden gewapend, mijn rugtas bevat: eten, drinken, een thermo shirt, een muts, een overlevingsdeken, een regenjas, zonnebrand en een pet met klep.

Ik ben op alles voorbereid, vol adrenaline, maar ook met een ingetapete voet (lees hielspoor), sta ik beneden in het dal. Ik moet en zal de top bereiken.

Na de nodige informatie en de toespraak van de plaatselijke burgemeester, gaat het aftellen beginnen. Als we gezamenlijk hebben teruggeteld van zes naar nul, klinkt het startsein: de 16 editie van de Alpe 'd HuZes is van start gegaan.

In de donkerte begint iedereen in stilte aan de tocht naar boven. De organisatie heeft ons verteld dat we "de berg niet voor 08.00 uur wakker mogen maken". Pas daarna mogen de muzikale klanken van de menigte ten gehore worden gebracht.

Dat ik hier mag lopen is eigenlijk "de schuld" van Willie de Veer. Hij zocht een trainingsmaatje voor de Alpe d'HuZes. Hij vroeg of Antoon met hem wilde trainen, want het is natuurlijk motiverender om samen de uitdaging aan te gaan.

Zo is ons team WAY, wat een samenvoeging is van de namen Willie de Veer, Antoon Bosch en Yvonne Bosch, to the top ontstaan. Op verschillende manieren hebben we laten weten dat wij hieraan mee doen. Mensen vroegen mij wel eens: "Jij loopt zeker mee voor Ronald?"

"Ja, zei ik dan, voor Ronald en voor Harm, Willie, Elly en voor ...".

Helaas zijn ze niet op twee handen te tellen, de mensen die te maken hebben gehad met kanker en helaas niet meer onder ons zijn. Gelukkig wordt er op diverse manieren geld ingezameld o.a. door Alpe d'HuZes, "onze" Maarten Van der Weijden en nog op andere manieren, zodat er genoeg geld is voor onderzoek die ons naar een kankervrije wereld moet helpen.

Met dit in mijn achterhoofd geef ik mij bij de start van deze bijzondere ervaring dan ook twee opties: optie 1: Verstand op nul, blik op oneindig en gaan of optie 2: genieten van start tot finish.

Ik kies voor optie 2. De route, waarvan de eerste twee hellingen het steilst zijn, is voor de wandelaars en fietsers hetzelfde. De rechterkant van de weg is voor de wandelaars en daarnaast kunnen de fietsers naar boven. Helemaal links van de weg komen de motoren en de fietsers die weer richting dal gaan. Het is oppassen geblazen, vooral voor de fietsers, zij moeten rekening houden met fietsers en motoren die weer naar beneden komen. De wandelaars die nogmaals naar boven willen lopen moeten met de gondel naar beneden.

De route is in totaal bijna 15 kilometer lang, met een gemiddelde stijgingspercentage van maar liefst 8%. In totaal klim je meer dan 1100 meter vanuit het dal op 723 meter naar de top die goed boven de 1800 meter ligt. In totaal zijn er 21 haarspeldbochten te bedwingen. In het dal begin je met bocht 21 en zo tel je af naar bocht 1. Vanaf bocht 1 is het nog ongeveer 1.5 km tot aan de finish. Na zo'n 5 bochten stop ik om over de rand naar het dal te kijken. Ik zie ontelbaar veel lichtjes in de vorm van een lichtslinger. Dit zorgt voor een prachtig tafereel en bevordert de fijne sfeer die er al hangt.

Naarmate de zonnestralen steeds meer op onze gezichten beginnen te schijnen, worden de aanmoedigingen en namen die niet vergeten mogen worden, steeds duidelijker zichtbaar.

Er hangen spandoeken aan de wanden, sommigen met foto's en data erbij. Er is er ook één met de tekst: "Als je maar lang genoeg ziek blijft, heb je de meeste kans op genezing". Deze tekst is mij nog altijd bijgebleven. Naast de spandoeken staan er ook veel mensen in de berm om ons aan te moedigen en eten en drinken uit te delen.

Na 3 uur en 1 kwartier lopen sta ik boven aan de finish. Een groot ontvangst comité staat de gefinishte deelnemers op te wachten. Verder staat er ook een omroeper die je naam scandeert wanneer je de finish hebt bereikt. Yes, ik heb het gehaald, denk ik in mijzelf. Van de volgeladen rugzak heb ik uiteindelijk alleen het eten en drinken nodig gehad, het weer is namelijk perfect.

Alpe d'HuZes

Ik ga me opfrissen en ga "Hermannetjes"*** uitdelen.

Een Hermannetje gaat als volgt.

Je vraagt aan een fietser of hij/zij misschien een duwtje in de rug wil. Als het antwoord nee is onderneem je niets. Is het antwoord ja, dan duw je tegen het fietszadel en ren je een stuk mee, naast hem/haar richting finish. Je bent op een gegeven moment buiten adem, maar ach, je houdt er een goed gevoel aan over.

****Een steuntje in de rug**

Herman Houweling (1962-2010) kreeg in 2007 te horen dat hij darmkanker had. De Udenhouter wilde niet ziek zijn en zette zich vol overgave in voor Alpe d'HuZes. Hij richtte een team op van varkenshouderijen, genaamd BIG Challenge. Hermans doel was om 100.000 euro bij elkaar te fietsen. In 2009 haalde de BIG Challenge meer dan een ton op voor Alpe d'HuZes.

Omdat Herman zo ziek was, had hij tijdens het fietsen af en toe een duwtje in de rug nodig. Dit duwtje is een waar fenomeen geworden: het 'Hermannetje'.

Ook onderzoekers hebben soms een duwtje in de rug nodig. Daarom delen Alpe d'HuZes en KWF 'Hermannetjes' uit. Met deze financiering kunnen onderzoekers hun bevindingen sneller bij de patiënt krijgen. (bron site Alpe d'HuZes)

Tijdens ons verblijf vond ik twee zwerfstenen. Deze ga ik hier in de buurt neerleggen, zodat ze verder over de wereld kunnen zwerven.

De andere kant van de Alpe d'HuZes

De dinsdagavond na thuiskomst ben ik in Heesch op een cursus. Ik vertel daar hoe wij een mooie ervaring rijker zijn geworden. Dan staat Mary op en ze gaat recht voor mij staan en zegt:

"Dank je wel dat je dit gedaan hebt. Ik ben er jou heel dankbaar voor. Ik waardeer dit zeer."

Daar ben ik erg van onder de indruk en ik word er stil van. Nadat het gezakt is ga ik naar haar toe en vraag haar het hoe en waarom.

Zij zegt: "Doordat er zoveel geld wordt ingezameld hebben wij in Nederland de bevolkingsonderzoeken gratis en voor niks. Bij zo'n bevolkingsonderzoek waarbij je naar 'de Bus' gaat, kwamen ze er bij mij achter dat ik borstkanker had. Als ik dit zelf had moeten ontdekken, was het bij de vorm die ik had, altijd te laat geweest. Het is echt een geluk dat ik hier nog ben."

In diezelfde week moest ze weer op controle. Ik vroeg haar of ze ons de uitslag wilde laten weten. Gelukkig, het was allemaal goed met Mary.

Maar wie kon vermoeden dat ik zelf, in diezelfde maand, eruit gepikt word bij 'de Bus' en dat er 'iets' gezien is. Ik noem dit geluk. Mijn bedankje van de Alpe d'HuZes ... dat ik er op tijd bij ben...

Groeten Yvonne

augustus 2023

St. Jansfeest in Neerlangel

Op de eerste zondag na 24 Juni (naamdag Johannes de Doper) werd traditiegetrouw het St. Jansfeest in Neerlangel gevierd. Onder klokgelui en slaande gildetrom kwam het Neerlangelse St. Jansgilde tezamen met het St. Barbaragilde uit Ravenstein vanaf de dijk 'de openlucht Kathedraal' naast het kerkje binnen. De eeuwenoude eiken die als waardige pilaren het bladerdak omhooghielden en beschutting gaven tegen de felle zon, waren onmisbaar. Het zou een warme dag worden.

Vele pelgrims hadden de weg naar het kerkje van St. Jan weten te vinden om de Heilige mis bij te wonen. Deze werd voorgegaan door de 'nieuwe' pastoor Jacques Grubben. Devotie, gezang, gebeden en een inspirerende preek vulden de mis. Door het grote aantal pelgrims gaf onze voorganger tijdens de communie-uitreiking letterlijk en figuurlijk vorm aan het woord: delen. Ook verraste hij ons met de belofte voor dit St. Jansfeest een speciaal St. Janskazuifel te bestellen. Wat een mooi cadeau!

Na de heilige mis werd Barbarabroeder Tonnie Verhoeven bedankt voor zijn gulle gift aan het St. Jansgilde. Hiervan is een koffer besteld om het koningszilver beschermd in op te bergen. Ook werd Gerry Kuipers in de bloemetjes gezet, zoals zij zelf sinds jaar en dag 'met St. Jan' de kerk en het altaar buiten prachtig versiert. Vervolgens was er koffie voor iedereen en begon men met het koningschieten.

Onder de bomen met gekoelde dranken was het goed toeven en veel pelgrims bleven dan ook lang zitten om onder andere te genieten van de mooie klanken van fanfare Jong Leven uit Macharen. Na 90 schoten haalde Anton van Schadowijk de vogel van het St. Barbaragilde naar beneden en won daarmee de strijd om 'de eer van Neerlangel'. Geertje v.d. Rijdt mocht zich na 158 schoten Burgerkoningin noemen. En Marco Suppers was na 104 schoten Dagkoning van het St. Jansgilde. Al met al een zeer feestelijke St. Jansviering met een bijzonder hartelijk welkom voor onze nieuwe voorganger, pastoor Jacques Grubben. Volgend jaar zal het St. Jansfeest gehouden worden op 30 juni.

Bernard Brands

Huisselingse kerkgeschiedenis (4)

Om de Huisselingse parochiehistorie wat breder bekend te maken, hebben we ons voorgenomen om in een feuilleton de tijdlijn van de Huisselingse Sint Lambertusparochie in dit blad uit te brengen. Onder voorbehoud van onvolledigheden. De zoektocht naar oude gegevens gaat immers altijd door. De tijdlijn is ook te vinden op www.huisseling.nl

Jeroen Arts

Huisselingse kerkgeschiedenis in chronologische volgorde

1840

Het apostolisch Vicariaat Ravenstein-Megen, en inmiddels ook Grave, worden weer bij het Bisdom 's-Hertogenbosch gevoegd.

1841

Er komt een nieuwe kruisweg in de kerk (deze is nu niet meer aanwezig).

1845

Het parochiearchief vermeldt: "In onze parochie zijn 470 zielen, de straat aan de kerk heeft geene naam, een eigen kerkhof, de stichting der kerk is onbekend, de H. Lambertus".

1849

Door pastoor Anton Verkuijlen en kerkmeesters G. Elemans en H. van den Berg wordt besloten om aan arme gezinnen wekelijks een brood te schenken en ook enige karren turf te kopen.

1850

Huisseling wordt getroffen door een buitengewoon hoge waterstand. Er is veel schade aangericht en er zijn mensen dakloos. In mei volgen daarop enkele nodige reparaties aan het leidendak en de muren van de kerk, in het bijzonder de fundering. Er wordt besloten alles zo snel mogelijk weer in orde te brengen. Tevens wordt er een nieuwe dorpel bij de ingang van de kerk gelegd, omdat de oude versleten is.

1851

Er wordt een nieuwe zijden 'Damaste Vaan' gekocht met "dubbel schild, met een in hout uitgestoken vanenkruis, verguld en verzilverd met stok en ijzerwerk, geheel in de orde van de heer Stoltzenberg te Roermond, voor de somme van f 52,25." Aan de ene zijde een afbeelding met het 'Ecce Panis Angelorum' en aan de andere zijde een afbeelding van de H. Lambertus. De nog goede plavuizen uit de gang van de pastorie worden in de kerk onder de banken gelegd en in de pastorie komen er stenen voor in de plaats. De oude plavuizen onder de kerkbanken hebben veel geleden (door de watersnood?).

1852

In 1852 laat pastoor Anton Verkuijlen Meestertimmerman J. van Asten een bestek opstellen om de kerk te kunnen restaureren en vergroten.

In maart wordt besloten om de kerk volgens het vervaardigd bestek te veranderen, maar niet voordat het kerkbestuur de gemaakte plannen door deskundigen heeft laten goedkeuren.

Allemaal waren ze van mening dat het een goede kerk zou worden. Alleen het plan om de sacristie naast de kerk te bouwen laat men varen. De sacristie komt achter het altaar en wanneer de kerk in de toekomst te klein zou worden, kan men nog altijd een sacristie naast de kerk bouwen en het altaar naar achteren verplaatsen. Op 20 december wordt besloten om “enige eiken, die voorhanden zijn, aan te kopen, als ook planken, sparren en 39 mudden kalk en andere voorbereidingen te treffen.”

1853

Pastoor Verkuijlen neemt 2500 gulden op om de kerk te vergroten. Het schip wordt daarbij in lengte verdubbeld. Dit gebeurt omdat de bevolking groeit. Besloten wordt om bij G. de Bruijn “Dertig duisent stenen te kopen en dese met eene schuit te Ravenstein te laten aanbrengen omdat het geschikter uitkomt voor onze karren aldaar af te halen, als ook dat er metzelzand en zand om de sacristij op te hoogen te Herpen moet worden gehaald, omdat het nu nog den ledigsten tijd is en dat het volk ook alle spandiensten met den meesten ijver en breidwilligheid verrigt hebben en vastgesteld om de werkzaamheden te beginnen den tweede zondag na Paschen”.

Ook komt er een nieuw hoogaltaar. Het weer is tijdens de verbouwing steeds zo slecht, dat er koeienhuiden om het altaar worden gehangen zodat de kaarsen niet uitwaaien!

Op 25 september houdt het kerkbestuur een vergadering om te overleggen wat voor hoogaltaar er in de kerk moet komen. De heer Stolzenberg uit Roermond heeft een Romeins altaar van hout en een tombe met Lam Gods, tabernakel met gesculpteerd beeld van onze Zaligmaker en crucifix. De altaartombe wordt door de metselaar bewerkt en de rest wordt door Stolzenberg verzorgd.

Op 18 december wordt besloten om vanwege de korte dagen het werk tot in het voorjaar te staken en dat er in de kerk een geheel nieuwe vloer zal komen, met de oude stenen onder de banken.

1854

Er wordt besloten om het orgel door de dhr. Van Nistelrooij uit Oss in orde te laten maken en de blaasbalg hoger te laten aanbrengen en verder enige registers te laten veranderen. Er wordt ook besloten om een muur te laten metselen rondom het kerkhof (achterzijde), vanaf de hoek van de pastorietuin (achter de kerk door) tot aan het voetpad van het huis van de meester (Grotestraat 54). Omdat deze muur zoveel problemen oplevert wordt besloten hem door te trekken tot aan de kosterij. Er wordt meteen overgegaan tot het inkopen van kalk en stenen.

Er komt een nieuwe preekstoel in onze kerk. Deze is van donker eiken en gemaakt in een atelier in Roermond. Deze preekstoel stond op de Rijksmonumentenlijst. Alleen het zuiltje is er nog van bewaard. Het is door timmerman Grad Kocken aangepast en nu staat het Eligiusbeeld er op.

Op 24 september wordt besloten over te gaan van 3-jarige naar 6-jarige verpachting van de gronden. Marc. van Huisseling wordt aangesteld als kerkmeester.

1855

In onze parochie zijn 360 communicanten.

Op 4 maart wordt besloten om pootaardappelen te verzorgen voor de armen en voor Henricus Jansen een woning te verzorgen en wel in de kamer bij Marcellus van der Zand te Deursen met erbij een akkerland.

Op de muur rondom het kerkhof komen dekstukken en er wordt voor 90 gulden een nieuwe ijzeren poort besteld bij de heer Van Blerik.

Huisselingse kerkgeschiedenis (4)

1856

Godefridus Elemans wordt tot kerkmeester benoemd.

1857

Het is de bedoeling dat de metselaar voor het feest van Lambertus de kerk van binnen en buiten opnieuw zal bepleisteren en witten. Vanwege de donkere dagen wordt alles uitgesteld tot na Pasen.

1858

Bij Antonius Hermans, een bekend edelsmid in Eindhoven, wordt een nieuwe monstrans in gotische stijl besteld. Omdat de kerk enkele milde giften heeft mogen ontvangen, heeft men maar liefst 810 gulden te besteden.

1859

Op 8 april wordt de nieuwe monstrans geleverd. De zilveren, deels vergulde monstrans, is in gotische stijl vervaardigd en is circa 80 cm. hoog. Aan weerszijden van de lunula gotische baldakijnen, waaronder vergulde beeldjes van Eligius met aambeeld en hamer, Bonifatius met zwaard en boek, Maria met kindje Jezus en diverse engeltjes. Ook wordt er een zilveren wierookvat met scheepje aangeschaft.

1860

Er wordt besloten om op de schoorstenen in plaats van houten, ijzeren deksels aan te brengen.

1861

Men laat het zilver dat op de andere (koperen) monstrans zit overbrengen op de oude, sterk vergulde, koperen monstrans. De (andere) koperen wordt buiten gebruik gesteld, omdat ze al te gering was. Dit overbrengen gebeurt door edelsmid Hermans te Eindhoven.
Op 27 juli slaat 's morgens om 9 uur de bliksem in op de toren. Zonder echt schade te veroorzaken is de ontsteltenis groot. Men kan in de toren niet klimmen vanwege stank en roet. De schrik zit er goed in! De kerkelijke brandassurantie keert 155 gulden uit om de schade te herstellen. De kerk zelf legt er nog 36,21 gulden bij en heeft nu in plaats van houten twee roodkoperen wijzerplaten kunnen laten maken. Ook de haan, knop, uurwijzers enz. worden verguld.

1863

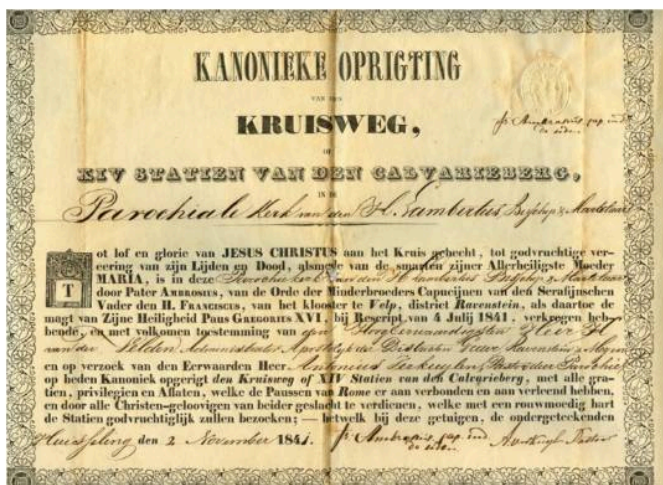
Besloten wordt om de kerk te laten witten, het ijzer in de ramen te verven en ook de pastorie, de poort van het kerkhof en al het andere aan de kerk behorende te laten schilderen.

1864

In juli worden er twee dalmatieken aangeschaft.

1865

De calvarieberg tegen de toren wordt gewit en hier en daar gerepareerd. De kerk krijgt een grote schoonmaakbeurt.

De oprichting van de nieuwe kruisweg in 1841.

Monstrans uit 1859 van de hand van Antonius Hermans

Het oude hoogaltaar uit 1853 met de Eligiusprocessie op de Ringelenburg.

Berichten

Op zondag 17 december is er weer de jaarlijkse Kerstwandeling georganiseerd door het Toeristisch Informatiecentrum Ravenstein. De start is tussen 12.00 en 13.00 uur vanaf het Raadhuis in Ravenstein.

T.I.R.

Terugblik Kevelaer

Op zaterdag 2 september zijn we met de Broederschappen uit de regio Ravenstein - Oss - Veghel met drie volle bussen naar Kevelaer geweest. Ook de broederschap Wijchen - Beuningen heeft zich dit jaar bij ons aangesloten. Daarnaast zijn nog veel pelgrims op eigen gelegenheid gegaan en zo waren we uiteindelijk met zo'n 300 pelgrims te gast bij de Troosteres der bedroefden.

Het thema van dit jaar was: "Heb vertrouwen – Ik ben het" (Mt 14,27).

Een actueel thema omdat het vertrouwen in mens, kerk en samenleving steeds minder wordt. Wie en wat kan ik nog vertrouwen? In een situatie die ook voor de leerlingen van Jezus onzeker en stormachtig werd, vol dreiging en gevaar, spreekt Jezus deze hoopvolle woorden.

Om 09.45 uur arriveerden we op het Peter-Plümpe-Platz, waar alle bussen zich verzamelden en we biddend en zingend in processie naar de Pax Christie Kapel trokken. Pastoor Jacques Grubben van de parochie Johannes de Doper uit Schaijk, opende deze dag met een welkomwoord en het zegenen van de pelgrimskaars, waar de 5 broederschappen op stonden.

Om 11.30 uur was de Eucharistieviering in de Maria Basiliek, waar pastoor Grubben de hoofdcelebrant was, met als concelebranten de priesters James en Yves en de diakens Peter Buijs, René Lamers en Henk van Thiel. Blij waren we met 5 acolieten. Het koor van de H. Hart kerk uit Veghel verzorgde de gezangen.

Het was een mooie viering, waarin pastoor Grubben een prachtige preek had om hier in Kevelaer bij Maria naar troostende woorden te zoeken. Uit deze preek hebben we het belangrijkste onthouden: De hoopvolle woorden uit het Matheus Evangelie, waarin na de wonderbare broodvermenigvuldiging Jezus tegen zijn leerlingen zegt om in een boot alvast naar de overkant van het meer te gaan. Tegen de morgen komt Jezus naar hen toe, lopende over het water. De leerlingen zien dat en raken van streek. Jezus nodigt Petrus uit om naar Hem toe te komen. Er staat een stevige storm en Petrus wordt bang. Hij begint te zinken en schreeuwt om hulp: "Heer red mij!" Terwijl Jezus zijn hand uitsteekt en Petrus vastgrijpt zegt Hij tot hem: "Kleingelovige, waarom hebt ge getwijfeld?"

Als Petrus weer in de boot zit met de leerlingen, is ook de wind gaan liggen en gaan zij voor Hem liggen en zeggen zij: "Waarlijk, dit is de Zoon van God."

De kern van dit Evangelie is, zoals pastoor Grubben het zo mooi verwoordde:

“Luisteren, stralen en niet bang zijn”.

Als je troost zoekt, luister dan naar woorden, dan ga je weer stralen, krijg je vertrouwen en ben je niet bang om er voor uit te komen.

Ook wij hebben dat deze dag mogen ervaren.

Na de Eucharistieviering was er voor iedereen voldoende tijd om ergens een kopje koffie te drinken of te lunchen.

Om 15.00 uur konden we deelnemen aan de grote Kruisweg in het mooie Kruiswegpark. Voor de pelgrims die minder goed ter been waren, was er de Kleine Kruisweg in de Biechtkapel, waar de afbeeldingen van de kruisweg van Lourdes op een groot scherm geprojecteerd werden. Er werd samen gebeden en gezongen.

Als afsluiting was er in de Basiliek een Dankdienst met op het eind de zegening van de devotionalia. Tijdens deze dankdienst hebben we samen het Rozenhoedje gebeden met de Blijde Geheimen.

Rond 18.00 uur vertrokken de bussen richting de diverse opstapplaatsen.

We kunnen weer terugkijken op een mooie, warme en waardige bedevaart en kijken weer hoopvol uit naar 2024.

Werkgroep Kevelaer

Lief en Leed

H. Johannes de Doper

In onze geloofsgemeenschappen hebben we het nieuwe leven mogen verwelkomen, verbintenissen tussen levens geopend, stilgestaan daarbij, maar ook afscheid genomen.

Datum	Naam	Plaats	Leeftijd
<u>Dopen</u>			
130523	Frenkie Kuijpers	Deursen	
140523	Dwayne Louwrenszen	Koolwijk	
210523	Kayn van Esch	Koolwijk	
210523	Joris Wilbrink	Koolwijk	
110623	Julie Martens	Herpen	
250623	Anne Prinssen	Huisseling	
160723	Jayce Ruijs	Koolwijk	
300723	Lina Baum	Koolwijk	
030923	Jaylin van Oorsouw	Koolwijk	
030923	Lotte Ketelaars	Schaijk	
<u>Huwelijk</u>			
240623	Chantal en Jeroen van Gils-Lafeber	Schaijk	
<u>Overleden</u>			
060523	Pieta van Erp-Zwaans	Herpen	87
100523	Sjaak van Tilburg	Reek	100
240523	Piet Vissers	Demen	87
270523	Dien Strik-de Luij	Ravenstein	103
280523	Sjaak Elemans	Huisseling	97
080623	Tu Bui	Ravenstein	83
170623	Maria Jansen	Herpen	92
040723	Marietje Brands-Danen	Schaijk	93
020823	Tiny van Schaijk-de Bruin	Reek	91
090823	Lucia Janssen-Bakker	Schaijk	94
230823	Truus van Bergen-Danen	Schaijk	85
090923	Jan Voet	Schaijk	88

James de Graaff Uitvaartzorg

Louise Julianalaan 50
5371 EP Ravenstein
T 06-29586956 (dag en nacht bereikbaar)
E info@jamesdegraaffuitvaartzorg.nl
www.jamesdegraaffuitvaartzorg.nl

Wist u dat u vrij bent in uw keuze
van uitvaartondernemer ongeacht
waar u verzekerd bent?

*Uitvaartverzorging en -begeleiding
met al mijn liefde, passie en ervaring*

De kinderen Muis sluipen naar het kinderhoekje van de kerk, op zoek naar knutselspullen. Ze willen een slinger maken voor Kik, voorierendag. 'Papier hier!' roept Florans en trekt een paar vellen uit de kast. 'Goed zo!' roepen haar broers, 'Nu de verf en de kleurtjes!' Ricardo duwt tubes verf en een bol draad van de plank. Gino gooit kwasten naar beneden en een pakje viltstiften. Ze sjouwen de buit naar huis. 'En nu,' zegt Florans, 'gaan we herfstbladeren maken. Voor de slinger.' Ze beginnen. Het is moeilijk! Wat voor vorm heeft een blad? Hoe lopen de lijnen? Waar zit het steeltje? Het moeilijkste is het uitknippen met hun tanden. Eindelijk hebben ze een blad af. Het wordt aan de draad gehangen.

De muizen zuchten. 'Het lijkt nergens op. Het moet beter. En we moeten er nog zéker tien maken. Of twintig.' Florans roept: 'We hebben een vóórbeeld nodig!' en ze trippelt weg. Even later komt ze terug met een prachtig esdoornblad. 'Kijk, zó moet het!' IJverig tekenen de muizen het blad na. Het blijft ontzettend moeilijk. Dan kijkt Florans op. 'Jongens. Het is niet moeilijk! Het is heel EENVOUDIG! Kom!' Ze rennen achter haar aan en komen terug met pootjes vol esdoornbladeren, geel, groen, rood, klein en groot. Elk blad krijgt een gat. En de volgende dag wordt Kik wakker met een prachtige slinger boven zijn hoofd. En in het muizenhol hangt er ook een.

Versje

Francesco is de zoon van een koopman in stoffen. Zijn vader verdient heel veel geld, dat is boffen. Francesco werkt mee, hij is rijk, hij is knap en gaat elke avond met vrienden op stap. Op een dag krijgt Francesco een helder gevoel: mijn leven is leuk zo, maar wat is mijn doel? Hij trekt de natuur in en schuilt in een kerk. plots hoort hij: 'Franciscus, dit wordt jouw werk. Hij kijkt op. Het kerkje is oud en kapot. 'Dit kerkje herstellen! Dat doe ik voor God!' Zijn ouders, zijn buren, iedereen is verwonderd, dat vrolijke Frans zich heeft afgezonderd en alle dagen maar druk loopt te sjouwen, met balken en steen om de kerk te herbouwen. Maar hij straalt van geluk, dat ziet iedereen. Zijn vrienden gaan helpen, een voor een.

En zo heeft Franciscus Gods kerk hersteld, door dankbaar te leven in het vrije veld, in een simpel habijt zonder luxe en bladgoud. Hij koos voor de Heen voor de liefde en eenvoud, zoals Jezus gevraagd had vanaf het kruishout.

Uit de Bijbel

Franciscus van Assisi nam een voorbeeld aan deze woorden van Jezus: 'Neem geen zak geld, geen extra kleren en schoenen mee, en laat je niet afleiden onderweg. Als jullie een huis binnengaan, zeg dan eerst: 'Vrede voor dit huis!' Lucas 10

Teksten: Marijet de Jong
Tekeningen: M. Jurriëns